

Sygn. akt VIII Cz 434/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Marek Paczkowski (spr.)
Sędziowie:	SSO Katarzyna Borowy SSO Małgorzata Kończal

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 29 czerwca 2018 r.

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela **Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Inowrocławiu**

z udziałem dłużnika **S. J.**

w przedmiocie skargi na czynności komornika

na skutek zażalenia dłużnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 8 grudnia 2017 r.

sygn. akt XI Co 756/17

p o s t a n a w i a :

odrzuć zażalenie.

/SSO Katarzyna Borowy/ /SSO Marek Paczkowski/ /SSO Małgorzata Kończal/

UZASADNIENIE

Dłużnik wniósł skargę na czynność komornika polegającą na wezwaniu do uiszczenia oprócz opłat egzekucyjnych podatku VAT. Sąd Rejonowy nadał skardze bieg, jednakże w uzupełnieniu skargi na czynności komornika dłużnik podniósł zarzut niezgodnego z prawem ustalenia wysokości opłaty egzekucyjnej w postanowieniu komornika z dnia 14 września 2017 r. Sąd Rejonowy uznał ostatecznie, że skarga dłużnika dotyczy postanowienia komornika w przedmiocie ustalenia kosztów. Rozpoznając skargę Sąd Rejonowy zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 grudnia 2017r. częściowo zmienił postanowienie komornika z dnia 20 października 2017 r.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł dłużnik. Dłużnik został zobowiązany do usunięcia braków zażalenia – tj. do uiszczenia opłaty od zażalenia oraz do przedłożenia odpisu zażalenia w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia. Dłużnik w zakreślonym terminie opłacił zażalenie, jednakże nie przedłożył odpisu zażalenia. W związku z powyższym Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 6 lutego 2018 r. odrzucił zażalenie dłużnika. Dłużnik wniósł o

przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych zażalenia od postanowienia z dnia 8 grudnia 2017 r. Swój wniosek o przywrócenie terminu dłużnik uzasadnił tym, iż w związku z wyjazdem w celach zdrowotnych nie miał możliwości wysłać odpisu zażalenia, mógł jedynie opłacić zażalenie.

Postanowieniem z dnia 20 marca 2018 r. Sąd Rejonowy przywrócił dłużnikowi termin do usunięcia braków formalnych zażalenia na postanowienie z dnia 8 grudnia 2017r. i uchylił postanowienie z dnia 6 lutego 2018r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu.

Zdaniem Sądu Okręgowego, dokonującego kontroli instancyjnej uwzględnienia wniosku dłużnika o przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych zażalenia od postanowienia z dnia 8 grudnia 2017 r. – przy okazji rozpoznawania tego zażalenia - należało przyjąć, iż dłużnik nie wykazał, że nie zachował terminu do usunięcia braków formalnych zażalenia bez swej winy. Jest to natomiast warunek konieczny dla przywrócenia terminu do dokonania danej czynności procesowej. Bezsprzecznym jest fakt odbioru przez dłużnika wezwania do usunięcia braków zażalenia (potwierdzony przez dłużnika we wniosku o przywrócenie terminu). Jednocześnie w ocenie Sądu Okręgowego, odmiennie niż uznał to Sąd Rejonowy, stwierdzić należało, że dłużnik w wystarczający sposób nie uprawdopodobnił okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu. W szczególności dłużnik nie wykazał, że nie był w stanie bez swojej winy wykonać wezwania do usunięcia braków zażalenia. Dłużnik odebrał korespondencję zawierającą wezwanie go do usunięcia braków zażalenia, wyjeżdżając ze swego miejsca zamieszkania na miesięczny wypoczynek w celach zdrowotnych. Jednakże dłużnik korespondencję z Sądu Rejonowego otworzył dopiero po przyjeździe na miejsce docelowe, w którym nie dysponował przedmiotowym odpisem zażalenia. Zachowanie dłużnika było zatem co najmniej lekkomyślne, gdyż widząc korespondencję z Sądu Rejonowego powinien liczyć się tym, że może ona dotyczyć kwestii stanowiących o dalszych losach toczącego się postępowania. Zwłaszcza, że urząd pocztowy, z którego dłużnik odbierał korespondencję – jak wynika z adresów w aktach sprawy – znajdował się nieomal w sąsiedztwie miejsca zamieszkania dłużnika. Nic nie stało zatem na przeszkodzie, aby dłużnik otworzył przesyłkę niezwłocznie po odbiorze w placówce pocztowej, udał się do miejsca zamieszkania, zabrał ze sobą odpis zażalenia i nadał go pocztą np. z miejsca wypoczynku po przyjeździe do niego.

W związku z powyższym, zdaniem Sądu Okręgowego, nie można przyjąć, że wniosek dłużnika o przywrócenie terminu był zasadny. Wobec powyższego zażalenie dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 8 grudnia 2017 r. podlegało odrzuceniu, jako zażalenie którego braków dłużnik nie uzupełnił w wyznaczonym terminie.

Sąd Okręgowy, mając więc na uwadze powyższe, orzekł jak w sentencji na podstawie art. 373 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c., art. 397 §2 zdanie pierwsze k.p.c. i art. 13 §2 k.p.c.

/SSO Katarzyna Borowy/ /SSO Marek Paczkowski/ /SSO Małgorzata Kończal/